

[Kaj Hansen.]

demokratiet ved sidste valg lovede at gå ind for at bygge 10.000 boliger, stred det da ikke også mod boligforliget? Hvis man dengang havde den opfattelse, at det stred imod boligforliget, hvorfor gjorde man så ikke vælgerne opmærksom på, at det var noget, man ikke agtede at gennemføre, så lang tid boligforliget eksisterede?

Så man skal altså passe lidt på med, hvad man siger ude i befolkningen om, hvad det er, man gerne vil, hvis man, når man stilles over for de helt konkrete kendsgerninger i forslagsform, har en ganske anden stilling til problemerne.

Jeg må meget stærkt opfordre til, også på baggrund af, at vi nu står over for en beskæftigelsessituationen, hvor det er stensikkert at arbejdsløsheden vil stige, ikke mindst i vintermånederne og ikke mindst inden for byggefagene, at man i hvert fald i udvalget tager forslaget om at bygge nogle flere boliger til en billig finansiering alvorligt og tager det op på en sådan måde, at hvis det ikke kan indgå i det forlig, så er det i hvert fald ting, der bliver taget fat på, således at man får øget beskæftigelsen.

Ellers kommer vi i den situation – det kommer vi måske nok alligevel – at vi, når vi mødes her til oktober igen, kan se, hvor meget arbejdsløsheden er steget, og kan få nogle prognoser over, hvor meget den vil stige i den kommende tid. Det bliver enderesultatet af det forlig, der blev indgået ved midnatstid.

Langsted (CD):

Da vor boligordfører ikke har kunnet nå frem, skal jeg kort redegøre for vor stilling her ved denne anden behandling, hvor jeg må forudse, der kommer fornyet udvalgsbehandling. Vi overvejer fortsat vor detaljerede stilling til lovforslagene, men jeg kan udtale, at vi fortrinsvis er positive over for de tre lovforslag.

Med hensyn til beslutningsforslag nr. B 58 kan vi ikke stemme for det. Derimod vil vi kunne tilslutte os beslutningsforslag nr. B 56.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal gøre meget få bemærkninger ved denne anden behandling, for lovforslagene nr. L 213, L 214 og L 217 samt beslutningsforslag nr. B 56 skal jo til fornyet behandling i udvalget, ikke kun som en formalitet, men også til

gennemdrøftelse, og der bliver derfor lejlighed til at vende tilbage til disse forslag.

Jeg kan meddele hr. Kaj Hansen, at vi ikke kan støtte det af kommunisterne fremsatte slutningsforslag.

Jens Møller (KrF):

Med hensyn til de af ministeren fremsatte lovforslag, nr. L 213, L 214 og L 217, skal jeg henvisse til vores bidrag til betænkningen.

Med hensyn til det af kommunisterne fremsatte beslutningsforslag, nr. B 58, må vi sige, at vi er imod dette og vil modarbejde det.

Hvad angår det sidste beslutningsforslag, nr. B 56, er vi selv medforslagsstillere, så det vil vi naturligvis anbefale til vedtagelse.

Alfred Hansen (DR):

Det tyder på, at regeringen og socialdemokratiet, og nu åbenbart også tre forligspartier, har svært ved at skelne mellem, hvad der er naturlige fællesopgaver for staten, for samfundet, og hvad der i ro og mag trygt kan overlades til den enkelte selv at klare. Der er tegn på, at man har svært ved at fordele opgaverne og byrderne.

Vi mener i retsforbundet ikke, at det er en statsopgave at finansiere folks isoleringsudgifter; det skulle gerne i sig selv være lønsomt at isolere. Man må kunne gøre befolkningen opmærksom på, hvor givtigt det er at sørge for ved nybyggeri at få en tilstrækkelig god isolering. Det tror jeg også at man har været klar over de seneste år, og derfor forbavser det os, når man nu fra regeringens side vil give statstilskud til isoleringsarbejder, at man går helt op til 1974, altså til relativt nye huse. Det modsætter vi os. Vi kan altså ikke stemme for lovforslag nr. L 213. Vi vil overlade til befolkningen selv at finde ud af, om den ønsker at isolere, det kan ikke være en statsopgave.

Jeg synes, det er værd at minde om, at hver gang staten skal udbetale 1 kr., så skal staten opkræve ca. 1 kr. 50 øre. De skal altså opkræves hos de samme mennesker, eller måske er det hos lejerne, man skal opkræve dem, og pengene skal man så bruge til at give husejerne tilskud til isoleringsarbejder til forbedring af deres bolig.

Det er tilsyneladende sådan, at flertallet i dette ting ønsker at belønne gældsætning, og at man ønsker at straffe opsparing. I den forbindelse er det pudsigt, at man ikke har skævet til,